

EEN petat-friettent is een petat-friettent, maar indien zij aan de Vossiusstraat staat, stijgt zij belangrijk in stand en wordt, zo seint mij een spion, „een gelegenheid in Amsterdams modedecentrum”. In die „gelegenheid” bij de Vondelbrug is gisteravond een modeshow gehouden door het „Huis Robert Jasper”. Ontwerper: Robert Jasper. Mannequin: Robert Jasper. Spreker (één volzin): Robert Jasper. Publiek: kennissen van Robert Jasper (+ mijn spion).

Motief: het nozem-leven. Aanleiding: het afscheid, dat Robert Jasper (niet zonder ironie) van dat leven nam. „Ik wil”, zei hij tot spion na afloop van show en nozem-

leven, „nu eens eindelijk aansluiting zoeken bij het normale maatschappelijke leven” **Parool, 8-1-1957**

Hoort, hoort, gij nozems, en gij die nog nozems wilt (en ik vrees: zult) worden. en ook gij, bespijkerbroekte en bepaardestaarte meisjes met noodlotsblikken! Er is een normaal maatschappelijk leven, en aangezien dat gegarandeerd even vervelend en aanstellerig en onbenullig is als het nozem-leven, is er geen enkele reden, waarom gij niet gelijk Robert Jasper zoudt overstappen.

„Ja”, roept nu een nozem (met ponyhaar; binnenkort komt hij in een boek van Ed van der Elsen, compleet met vreselijke ziekte; ook zal Jan Vrijman diep afdalen in de krocht van wat deze knap nog rest aan ziel, de atoom-

bom voor 's mans kapsel
aansprakelijk stellend), „maar
wat ga ik er dan op vooruit?“
Jij niet, vent, maar wij.
Want dan kun je voortaan
voor jezelf zorgen, hetgeen je
pa. en moe wat adem terug
zal geven voor het laatste
traject naar Zorgvlied.
Daárom.